

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8177

гр. София, 27.10.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 24 състав,
в закрито заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **10574** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е чл.166, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 65 ал.4, от Закона за общинската собственост /ЗОС/.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от П. К. Т. срещу Заповед № РЛС20- РД09-395/15.10.2020г. издадена от Кмета на Столична [община] „С.“, с която на основание чл.65 ал.2 от ЗОС, е наредил да се иземе общински имот от жалбоподателя [фирма], като имотът се намира на адрес – [населено място], район“С.“, [улица], представляващ поземлен имот с идентификатор 68134.704.574, попадащи в УПИ –I „за обществено жилищно строителство, магазини и трафопост“- с площ от 213 кв.м., с издаден Акт за общинска собственост № 0269/13.10.1997г.

В жалбата е направено и искане за спиране на изпълнението на същата, като жалбоподателя се е позовал на обстоятелството, че ще настъпят неблагоприятни икономически вреди за него, ще се разпилее имуществото на дружество . Твърди, че [фирма] е собственик на сгради в имота. Моли да бъде спряно допуснатото по силата на ЗОС предварително изпълнение на административния акт.

Ответникът – КМЕТ на Район „С.“ - СО, с комплектуване на преписката е изразил подробно становище по жалбата, като намира че така направеното искане за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта е неоснователно, тъй като твърденията на жалбоподателя в тази връзка не са подкрепени с доказателства.

Искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед е ДОПУСТИМО, като подадено от надлежна страна и в срок, жалбоподателят, попада в кръга на лицата, чийто права и законни интереси са пряко засегнати от оспорения индивидуален административен акт.

Разгледано по същество искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

В оспорената Заповед № РЛС20- РД09-395/15.10.2020г, Кмета на район „С.“ – СО е посочил, че поземленият имот е частна общинска собственост и между Столична

община и жалбоподателя има сключено споразумение за заплащане на обезщетение за ползване за срок от 12 месеца. След изтичане на срока, имотът не е освободен от жалбоподателя и се държи без правно основание и [фирма] няма надлежни наемни правоотношения с общината. Дружеството е поканено да удостовери собствеността върху намиращите се в поземления имот сгради или да освободи имота. Документи за собственост по отношение на намиращите се в имота сгради не са представени нито пред административния орган, нито пред съда в настоящото съдебно производство.

С писмо изх.№ РЛС20-ГД26-12-5// 31.07.2020г., получено от дружеството на 10.08.2020г. са дадени указания и срок да бъдат представени доказателства за собственост на сгради, находящи се в имота, общинска собственост. Жалбоподателят не е изпълнил задълженията си за представяне на документ за собственост, нито пък доброволно е освободил поземления имот.

Съгласно чл. 65 ал.4 изр.2 от ЗОБС обжалването не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго.

Специалният закон обаче не сочи критериите за спиране, поради което съдът намира за приложима общата разпоредба на чл. 60 ал.1 от АПК, според която като критерий за спиране изпълнението на административния акт се визира необходимостта от временна защита на застрашените субективни права и законни интереси на адресата му до получаването на пълна и окончателна защита с постановяване на съдебния акт по жалбата срещу оспорения административен акт.

Предвид изложеното, по аналогия на чл. 166 ал. 2 от АПК съдът приема, че предмет на изследване в настоящото производство е твърдяната опасност от настъпване на значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателя от изпълнението, които по своята значимост са противопоставими на обществения интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона. При преценка на баланса между накърнените интереси на жалбоподателя и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на заповедта, съдът приема, че от предварителното изпълнение не биха настъпили значителни и трудно поправими имуществени и неимуществени вреди. Жалбоподателят, който е търговско дружество, ползва общинският имот за извършване на търговска дейност и с цел получаване на приходи. Т.е. чрез ползване на терена, жалбоподателят не задоволява жизнено –важни потребности, свързани с живота и здравето на служители на търговското дружество, а извършва търговска дейност.

Недоказано е твърдението на жалбоподателя, че притежава правото на собственост по отношение на намиращите се в имота сгради. В тази връзка не е ангажирано нито едно писмено доказателство.

Предвид изложените съображения и на основание чл.65, ал.4 ЗОС, Административен съд София-град, Трето отделение, 61-ви състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ, искането на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от П. К. Т. за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед № РЛС20-РД09-395/15.10.2020г. издадена от Кмета на Столична [община] „С.“.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от определението да се връчат на страните по делото.

Делото да се докладва на съдията -докладчик на 24 състав, II-отделение на АССГ за разглеждане на образуваното производство по оспорване на Заповед № РЛС20- РД09-395/15.10.2020г. издадена от Кмета на Столична [община] „С.“.

ДЕЖУРЕН СЪДИЯ: